

Sygn. akt V U 1514/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 24 lipca 2013 roku

Nr (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje do ustalenia wysokości podstawy wymiaru emerytury W. S. wynagrodzenie z lat 1972-1984, 1987, 1989 – 1994, w tym wynagrodzenie z 1973 roku w wysokości 27.443 zł i z 1976 roku w wysokości 32.954 zł.

II. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz wnioskodawcy 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1514/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 24.07.2013 r. odmówił W. S. przeliczenia emerytury na podstawie angaży z lat 1974 i 1976 z powodu podania w nich jego wynagrodzenia za godzinę pracy. Według organu rentowego brak dokumentów na okoliczność wymiaru czasu pracy uniemożliwia ustalenie nowej wysokości świadczenia.

W odwołaniu od tego orzeczenia wnioskodawca zarzucił niewyjaśnienie istotnych okoliczności dotyczących przebiegu jego zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia. Świadcstwo pracy dotyczące lat 1971 – 84 wskazuje, że jako ślusarz remontowy, monter maszyn był zatrudniony w B. Zakładach (...) w pełnym wymiarze czasu pracy. Ze względu na brak

kartoteki wynagrodzeń z lat 1973 i 1976 O/ZUS przyjął do ustalenia podstawy najniższe wynagrodzenie. W 1973 r. jego zarobki były na poziomie średnich. Podobnie było w 1976 r. Mogą to potwierdzić jego byli współpracownicy.

Na podstawie takich zarzutów wnioskodawca wniósł o odpowiednie podwyższenie jego emerytury.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie W. S. jest zasadne.

Z wniosku o emeryturę wynika, że urodził się (...)r. O/ZUS przyznał mu prawo do tego świadczenia decyzją z dnia 21.06.2013 r. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjął podstawę wymiaru składek z 20 lat (1972-75, 1977-1984, 1987-1994). Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 63,72%.

4 lipca 2013 r. W. S. wniósł o przeliczenie emerytury. Do wniosku dołączył angaże z: 1.08.1974 r., 11.02.1976 r. i 1.08.1976 r. Według O/ZUS brak określenia wysokości płacy zasadniczej oraz wymiaru czasu pracy uniemożliwia przeliczenie.

W ocenie Sądu taka argumentacja jest co najmniej dziwna, jeśli weźmie się pod uwagę, że w przypadku 1973 r. przyjęto najniższe roczne wynagrodzenie w pełnym wymiarze czasu pracy. W aktach rentowych wnioskodawcy znajduje się zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 18.07.2000 r. (...) sp. z o.o. podała w nim jego wynagrodzenie z lat 1972, 1974, 75, 1977-84. Z lat 1971, 73 i 76 nie zachowały się kartoteki.

Na podstawie angaży należy przyjąć, że stawka godzinowa wynagrodzenia W. S. od 1.08.1974 r. wynosiła 11,50 zł, od 1.01.1976r. – 13 zł a od 1.08.1976 r. – 14 zł.

W celu ustalenia wynagrodzenia w latach 1973 i 76 Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny księgowości. M. K.. Biorąc pod uwagę wymiar czasu pracy w 1976 r. (2312 godzin) oraz stawkę godzinową obliczył on, że W. S. zarobił w tym roku 30.050 zł oraz otrzymał tytułem dopłat branżowych 2904 zł – łącznie 32.954 zł.

Według wnioskodawcy w 1973 r. jego wynagrodzenie było co najmniej takie jak rok wcześniej, natomiast według O/ZUS brak jest podstaw do przyjęcia dopłat branżowych.

Zdaniem Sądu, w drodze domniemania faktycznego należy przyjąć, że wynagrodzenie w 1973 r. było zbliżone do wynagrodzenia z 1972 r. Treść zaświadczenia z 18.07.2000 r. jest dowodem potwierdzającym progresję zarobków (w 1974 r. były wyższe niż w 1972 r. a w 1977 r. niż w 1975 r.). W sytuacji braku dowodu wskazującego w sposób jednoznaczny na wysokość wynagrodzenia w 1973 r. zasadne było przyjęcie do podstawy wynagrodzenia w kwocie uzyskanej w 1972 r. tj. 27.443 zł.

Angaż z 1.08.1974 r. wskazuje na przyznanie wnioskodawcy ekwiwalentu pieniężnego w wysokości 242 zł miesięcznie. Gdyby przez cały ten rok stawka godzinowa wynosiła 11.50 zł, to łącznie zarobili by 26.496 zł ((...) h x 11,50). Pracodawca wypłacił mu 30.444 zł. Oznacza to, że wynagrodzenie wnioskodawcy składało się jeszcze z innych składników. O/ZUS nie przedstawił żadnej logicznej argumentacji wykluczającej doliczenie do 1976 r. dopłat branżowych.

Według biegłego, wskaźnik podstawy wymiaru ustalony na podstawie wynagrodzenia z lat 1972 – 84, 87, 1989 – 94 wynosi 65.23%.

Zgodnie z treścią art.111 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS wysokość emerytury oblicza się ponownie, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury a wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W niniejszej sprawie zostały spełnione warunki do ponownego ustalenia wysokości emerytury W. S..

Z tego powodu Sąd na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc orzekł zgodnie z jego żądaniem.

O kosztach procesu rozstrzygnął na mocy art.98 § 3 kpc i § 11 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.